

Közlemény

A 2001-ben közhasznú fokozatot elnyert Kovács Máté Alapítvány kuratóriuma ezúton köszöni meg mindazok támogatását, akik 2006. évi személyi jövedelemadójuk egy százalékát a 2007. év elején az alapítvány adószámára utalták át. A felajánlott összeget – 20 994 Ft – a kuratórium a Kovács Máté születésének századik évfordulója alkalmából rendezett konferenciák előadásait tartalmazó kötet megjelenítésére fordítja.

A korábbi évben az alapítvány javára felajánlott összeget a kuratórium a jubileumi konferencia egyetemi és főiskolai hallgatóinak utazási és szállásköltségének fedezésére használta fel.

Hangodi Ágnes
kuratóriumi titkár

Helyesbítés

Szeptemberi számunk 24. oldalán jelent meg a *Gondolatok az új városi könyvtárról* című írás, amelyből sajnos a leglényegesebb adat kimaradt: *Tiszavasvárról* érkezett a híradás. Olvasóink szíves elnézését kérjük a figyelmetlenségért. – a szerk.

Hungaricumok a BME OMIKK muzeális gyűjteményében

A Nemzeti Kulturális Alap támogatásával elkészült a nagy múltú sorozat, a Műszaki tudománytörténeti kiadványok újabb, 28. kötete. A sorozat utolsó kiadványa 1982-ben jelent meg nyomtatásban, az új már elektronikus formában látott napvilágot. A mű szerzője *Emmertné Szerőcsei Dóra*, a kiadványszerkesztő *Szalkai Nóra* volt, az informatikai háttérmunkát *Marton József Ernő* készítette, mindhárom a BME OMIKK munkatársai.

A kiadványban a könyvtár muzeális állományában található négy ősnymotatványt és a legérdekesebb, legjelentősebb 1801 előtt megjelent 177 hungaricumot mutattuk be, némelyiket több kiadásban. Egy-egy fejezetben az állomány történetét és a hungaricumok eredetét olvashatják el az érdeklődők, külön fejezetben foglalkoztunk az ősnymotatványokkal, azaz az 1501 előtt megjelent dokumentumokkal. A Tudomány-

történeti elemzés fejezetben a XVI–XVIII. században Magyarországon, magyar szerző által írt, illetve magyar nyelven megjelent műveket és szerzőiket igyekeztünk bemutatni. A Képek fejezetben az egyes könyvek érdeklődésre számot tartó oldalainak fotóival és rövid ismertetéssel próbáltuk a művekre felhívni a figyelmet. A tárgyalta művek címekre kattintva a könyvtár számítógépes integrált rendszerében található teljes bibliográfiai leírást tekintheti meg az olvasó, a személynevekre kattintva a művek szerzőiről tudnak bővebb információt szerezni. A kiadványban látható képek rákattintással nagy méretben is megtekinthetők. Az eligazodást segíti a név-, cím- és nyomdahely-mutató. A Bibliográfiában a felhasznált irodalom, az Érdekes linkek fejezetben a témával kapcsolatos, interneten elérhető további olvasnivalók címei találhatóak.

A kiadvány célja, hogy a téma iránt érdeklődők képet kaphassanak a BME OMIKK fokozottan védett, ezért nem kölcsönözhető muzeális dokumentumairól.

Pák Györgyné

„Én azt gondolom, a könyvtáros legfőbb tulajdonsága, hogy kíváncsi és nyitott”

Interjú Bazsóné Megyes Klárával*, az MKE Emlékérem kitüntetettjével

Mikor interjút kértem tőled, azt állítottad, hogy akár én egyedül is meg tudnám írni az egészet, úgyis mindent tudok rólad. Nos, ha elfogadjuk ezt az alapállást, akkor én így kezdeném: Megyes Klári már világra jötte első pillanatában eldöntötte, hogy könyvtáros, sőt könyvtárigazgató lesz. Ekkor rögtön hangos sírásra is fakadt...

Van-e erre neked egy másik verziód?

Mindenekelőtt remélem, még kifejtődik, hogy aztán abbahagyta a sírást!? (Nehogy negatív kisugárzásának gondoljanak...) Nos, én mindig tanár akartam lenni, még az egyetem végén is! Azért

* *Bazsóné Megyes Klára az érdi városi könyvtár igazgatója*

fogalmaztam így, mert soha eszembe sem jutott, hogy könyvtáros legyek. Mégis úgy történt, hogy 1971-ben az ELTE történelem szakára csak a könyvtár szakpár választásával felvételizhettem. Akkor azt hittem, hasonló lesz, mint a magyar szak, hiszen magyarból kellett felvételiznem. Tévedtem.

Úgy látom ennek a tévedésednek hosszantartó, súlyos következményei lettek.

Igen. A Kovács Máté vezette könyvtár tanácskéen ért hatások következtében később már az iskolai könyvtárosi munkakörrel szemezgettem. Hozzájárult ehhez, hogy a harmadik év után Szombathelyen, a megyei könyvtárban voltam szakmai gyakorlaton. A Takáts Miklós igazgatta könyvtárban jól éreztem magam. Az ötödik évfolyam második félévében egyéni levelező lettem, mert tanári és könyvtárosi állást vállaltam a jászberényi Erősáramú Szakközépiskolában.

Ekkor el is dőlt a sorsod. A következő tíz esztendőben, a három újabb munkahelyeden már alig szabadulhattál a könyvtárosságtól.

Valóban ez történt. Bár 1977-ben Jászberényből Diósdra költöztünk. A következő munkahelyeimen (Új Magyar Központi Levéltár, ELTE Kőrösi Csoma Sándor Kollégium, Eötvös József ÁMK, Diósd) könyvtárosi munkakörben (is) dolgoztam. Mindenütt nagy lelkesedéssel vettem bele magam a munkába. Tudod, amit csinálok, azt szeretem teljes erőbedobással csinálni. Ez vezetett azután ahhoz, hogy Diósdon igazgatóhelyettes lettem. Emiatt azonban meg kellett válnom a könyvtárosságtól. Igaz, rövid időre.

Ami ezután következett, az már a mi közös történelmünk. Ugyanis szinte egy időben kerülünk szoros kapcsolatba Pest megye könyvtárainak világával. Én Szentendrén, te Érden lettél könyvtáros. Ez utóbbi eseménynek azonban voltak előzményei.

Az érdi könyvtár munkatársai nem voltak ismeretlenek számomra. Diósdon sokat segítettek nekem az érdi könyvtár szakemberei az iskolai és községi könyvtár létrehozásában. Éppen ezért, amikor 1988-ban Vogronics Lászlóné igazgató-

nő meghirdette az érdi Városi Könyvtár igazgatóhelyettesi állását, már ismerősként jelentkeztem e posztra. Számomra ugyanakkor újdonságot jelentett a találkozás a vajdasági irodalommal. Úgy vélem, kevésbé volt lehetősége ott az irodalmi önállóságnak. Csuka Zoltán ez ügyben kifejtett tevékenysége ma is példaértékű. Talán ebből is adódik, hogy nem sok könyvtár ápolja ennyire névadója emlékét. Ebben sokat segít a Csuka Zoltánt még személyesen ismerők jelenléte Érden.

Könyvtárosi létiünkhöz régóta szervesen hozzátartozik az MKE (Magyar Könyvtárosok Egyesülete). Kettőnk barátsága mindenképpen a Pest megyei szervezetben való ténykedésünk során jött létre, mélyült el. Miként fogalmaznád meg az egyesületi léted szerepét életedben, munkádban?

Az egyesület? Nem tudtam róla Diósdon. Érden rögtön beléptem. Ugyanis bárhova mentünk, úgy éreztem, hogy kívülálló vagyok. Senkit sem ismertem. Pedig a barátságok sokat jelentenek. Tartják az emberben a lelket. Az MKE Pest Megyei Szervezetében aztán hamar otthon éreztem magam. Előbb 1998-ban titkár lettem Tóth Lászlóné, a monori Városi Könyvtár igazgatónője mellett, majd 2002-től, immár a második ciklusban, a Pest Megyei Szervezet elnökeként az MKE Tanácsának is tagja vagyok. Ez év tavaszán a választási bizottság elnöki megbízatásának tettem eleget. Mind ezeknek köszönhetően nagyobb rálátásom van a dolgokra, s főleg a Pest megyében működő könyvtárak tevékenységére. Miközben járom a magam útját, látom a hibáimat is, és szívesen tanulok másoktól. Tapasztalom, hogy bizonyos dolgok nem természetesek. Nem jönnek át, nem történik semmi. Vannak, akik várják a segítséget, de nem kérdeznek, nem kérnek. Sokat kell a dolgok után járni. A sok program, rendezvény azért is kell, hogy hírt adjunk magunkról.

Tőled szívesen tanul-e valaki? Bár eddig nem említettük, de van két felnőtt fiad. Órájuk milyen hatással volt mindaz, amiről eddig szó esett?

1978-ban született Gergő fiam, aki magyar-könyvtár szakon végzett Szombathelyen. Sajnos, bár vágyik rá, még nem sikerült könyvtárosi állásban elhelyezkednie. Ám, mint családunk minden tagja, a Nyugat-Dunántúl szerelmese. Jelenleg is ő él legközelebb a szülőföldhöz, Szombathelyen.

Második fiam, Bálint, aki 1982-ben jött világra, történelem szakot végzett az ELTE-n. Ezen kívül könyvtáros-asszisztensi képzést szerzett a FSZEK tanfolyamán. Kötődését a hazai tájakhoz jelzi a Vasi Szemlében megjelent tanulmánya a nyugati határsávról.

Úgy látom, eljött az ideje, hogy felemeljük a fátylat arról a tényről, hogy nem csak az MKE, de a honismereti mozgalom is gondoskodik arról, hogy rendszeresen találkozhassunk, eszmét cserélhessünk, erősíthessük egymásban a hitet, hogy vannak dolgok, melyekért élni érdemes. Kérlek, mondj néhány gondolatot a te kapcsolataidról szülőföldeddel.

1953-ban a Zala megyei Bucsután születtem. Apám nagy tekintéllyel rendelkező személy volt a faluban. Egy időben bírói tiszteletet is betöltött. Amikor szervezték a téeszeket, azt akarták, hogy ő legyen az elnök. Nem vállalta. Emiatt 1955-ben Balatonmáriára költöztünk, de nem adtuk el Bucsután sem a házunkat. 1959–60-ban az első osztályt Bucsután jártam, majd ismét Balatonmária (azaz a balatontfenyvesi iskola) következett. Azóta is „kettős identitástudatom” van. Zalainak és egyszersmind somogyinak érzem magam. Tény, hogy nagy örömeimre szolgál a fiaim szoros érzelmi kötődése e tájakhoz. Ahol az ember lakik, az a hely fontos lesz a számára. Nekem például megvan az összes diósi lap a kezdetektől. Intenzíven figyelem, mi jelenik meg Zala megyéről a hírekben. Érdekel, mi van Bucsután vagy Börzöncén (ott volt ugyanis a szőlőnk).

Mindezek mellett azonban szívesen kalandozol más vidékekre is egy kis tapasztalatcserére, a Kárpátokon innen és túl. Az elmúlt években, a néhány több napos „világjáró” egyesületi utazás mellett, számos alkalommal vállalkoztál arra, hogy bekapcsolódj a Duna Eurórégióba tartozó felvidéki könyvtárakkal való közös projektekbe. Mi inspirált erre?

Én azt gondolom, a könyvtáros legfőbb tulajdonsága, hogy kíváncsi és nyitott. Mándli Gyulának, a váci Katona Lajos Városi Könyvtár igazgatójának hívó szava ezért nálam mindenkor értő fülekre talál. Az együttműködés lételemem. Osztatlan alsó tagozatba jártam négy évig. 51 tanuló volt együtt egy teremben a tanító keze alatt. Ebben a közegben meg lehetett tapasztalni az együttműködés előnyeit. Legfrissebb példaként említeném, hogy a költészetnap rajzpályázatunk vándorkiállításaként végigjárja Ipolyság, Zselíz, Párkány, Ér-

sekújvár könyvtárait. A jövő évi költészetnap iüzetünk pedig (melyet illusztrálniuk kell a pályázóknak) a felvidéki költők műveiből készül.

Az elmúlt évtizedben hatalmas változásokon mentünk át. Én külsőleg is megváltoztam, de ez szóra sem érdemes ahhoz a változáshoz képest, ami a könyvtárakban történt. Vezetőként, könyvtári szakértőként te miként élted meg e változásokat?

Nem ért katasztrófaaként a változás. A újabb és újabb ismeretek elsajátítása nem gond a számomra. Intézményvezetőként az anyagi feltételek megteremtése jelent gondot. Tudom ugyanis, hogy mit kéne lépni, de... A könyvtárak szerepvállalását illetően azonban fontosnak tartom, hogy ne essünk át a ló túloldalára! A kultúráközvetítés mint alapvető feladat megmaradt.

Amikor meghallottam, hogy kitüntettek, arra gondoltam, ez természetes. Az együtt átélt tapasztalatok birtokában mi sem magától értetődőbb számomra, mint hogy mások is felismerjék és elismerjék azt a sok-sok munkát és fáradságot, mellyel szolgálod, segíted azokat, akik bizalmukra méltattak. Mit gondolsz te erről?

Én még soha nem kaptam kitüntetést. Egy dicséret is jól esik. Idén januárban megkaptam Érden a Csuka Zoltán-díjat. Annak is nagyon örültem. Talán érthető ezután, hogy boldoggá tett a megtiszteltetés, hogy az MKE Emlékéremre is méltónak találtak.

Végezetül, legyünk stílusosak! Az MKE vándorgyűlésének szekciói egy-egy mondatban össze szokták sűríteni, amit fontosnak gondolnak megosztani másokkal. Te mit üzensz e sorok olvasóinak?

Merjenek minden körülmények között kíváncsiak és nyitottak lenni! Higgyenek az együttműködés erejében!

Gerber György